

واکاوای دلایل دور جدید حمله‌های دیپلماتیک آلمان به روسیه

مسکو، از تعلیق در گروه هفت تا تلقی شدن به عنوان تهدید!

فرشاد گلزاری

اسفندماه ۱۳۹۶ یکی از مهمترین اظهار نظرهای ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری روسیه رخ داد که تا به امروز پژواک‌های آن به گوش می‌رسد. حاکم کرملین در آن روز در نشست مطبوعاتی جبهه مردمی سراسری روسیه تحت عنوان حقیقت و عدالت صریحاً در پاسخ به پرسش یکی از حضار اعلام کرد که «اگر می‌توانستیم، از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی جلوگیری می‌کردیم». بدون تردید اولین مختصاتی که این صحبت پوتین توجهش را جلب کرد، آمریکا است اما شگفت‌کننده آنست که متحدان اروپایی واشنگتن هم از این سخنان پوتین کمی ترسیدند. پوتین و تیم او به خوبی می‌دانند که در کجا، چگونه و چطور حرف خود را به صورت غیرمستقیم به گوش مخاطبان نشان برسانند. اینکه یکبارہ او از احیای شوروی و آرمان‌های کمونیستی سخن می‌گوید به خوبی نشان

می‌دهد در پشت صحنه کرملین اتفاقی‌هایی در حال رخ دادن است که بخشی از آن بدون تردید به مسائل نظامی و ژئوپلیتیکی ربط دارد. مسکو بر این عقیده است که هژمونی شوروی سابق و تفکر متعلق به آن با آمدن فردی به نان دونالد ترامپ در کاخ سفید، مجدداً در حال تقویت است. فراموش نکنید که برنده اصلی در دو پرونده، روسیه و شخص پوتین است. پرونده اول اعتراض‌های داخلی در ایالات متحده است که باعث شد ترامپ و پمپئو علناً گروه‌ها و جریان‌های سیاسی چپ و کمونیست را یکی از عوامل تحریک این وضعیت بدانند. در این میان ساختار امنیتی و اطلاعاتی ایالات متحده معتقد است که دو گروه «آنتی‌فا» و «بوغالو» بخش اعظمی از به هم ریختگی داخلی در ایالات متحده را مهندسی کرده‌اند؛ گروه‌هایی که بر اساس اسناد تفکر چپ‌پس دارند و کاخ سفید به دنبال آن است تا تمام مصائب چند ماه پیش خود را به گردن آنها بیندازد. تاجایی که آمریکایی‌ها اعلام کردند که این گروه‌ها تروریستی هستند.

پرونده دوم، تنش میان چین و آمریکا است. اینکه نیروهای امنیتی آمریکا بعد گذشت ۷۲ سال به صورت عدوانی وارد کنسولگری چین در شهر هیوستون می‌شوند و روز گذشته (دوشنبه) منابع چینی اعلام می‌کنند که دولت پکن، کنسولگری آمریکا در شهر چنگدو را در اختیار گرفته، نشان دهنده یک نزاع علنی است. خارج از مباحث سیاسی و منازعات نظامی میان چین و آمریکا، آثار اقتصادی آن هم باید مورد توجه قرار بگیرد و از این منظر برنده نزاع پکن و واشنگتن هیچکس نیست جز، پوتین! روسیه در حال کنونی به دنبال نظاره کردن است تا دخالت، اما مسکو دشمنان دیگری به غیر از واشنگتن دارد که نگران رفتار روسیه هستند. بهتر است یک راست به اصل مطلب ورود کنیم. اواخر تیرماه سال جاری، آنه‌گرت کرامپ کارن باوئر، وزیر دفاع آلمان با ماریوس بلاسزاک، هم‌تای لهستانی خود در ورشو دیدار کرد. این دیدار برای بسیاری از تحلیلگران و کارشناسان یک دیدار معمولی و عادی به حساب نمی‌آید اما واقعیت این است که

پرونده دوم، تنش میان چین و آمریکا است. اینکه نیروهای امنیتی آمریکا بعد گذشت ۷۲ سال به صورت عدوانی وارد کنسولگری چین در شهر هیوستون می‌شوند و روز گذشته (دوشنبه) منابع چینی اعلام می‌کنند که دولت پکن، کنسولگری آمریکا در شهر چنگدو را در اختیار گرفته، نشان دهنده یک نزاع علنی است. خارج از مباحث سیاسی و منازعات نظامی میان چین و آمریکا، آثار اقتصادی آن هم باید مورد توجه قرار بگیرد و از این منظر برنده نزاع پکن و واشنگتن هیچکس نیست جز، پوتین! روسیه در حال کنونی به دنبال نظاره کردن است تا دخالت، اما مسکو دشمنان دیگری به غیر از واشنگتن دارد که نگران رفتار روسیه هستند. بهتر است یک راست به اصل مطلب ورود کنیم. اواخر تیرماه سال جاری، آنه‌گرت کرامپ کارن باوئر، وزیر دفاع آلمان با ماریوس بلاسزاک، هم‌تای لهستانی خود در ورشو دیدار کرد. این دیدار برای بسیاری از تحلیلگران و کارشناسان یک دیدار معمولی و عادی به حساب نمی‌آید اما واقعیت این است که

آلمان معتقد است که کشورهای اروپایی برای تحلیل تهدیدات به ویژه نگرانی‌ها نسبت به اعمال و رفتار روسیه، باید داده‌های خود را با یکدیگر به اشتراک بگذارند. این موضوع به خوبی نشان می‌دهد که از منظر آلمان، یا بهتر بگوییم، اتحادیه اروپا، مسکو همچنان یک تهدید علنی برای اروپا به حساب می‌آید و به همین دلیل است که اروپایی‌ها در ناتو با آمریکا علیه روسیه بیعت کردند.

چرا برلین به مسکو حمله می‌کند؟

یکی دیگر از مشکلاتی که آلمان‌ها و به خصوص وزیر دفاع جدید این کشور با روسیه دارند، مساله خط لوله گاز نورداستریم است. آلمان می‌داند که لهستان و اوکراین در مورد خط لوله نورداستریم نگرانی‌های جدی دارند؛ چراکه این خط لوله گاز می‌تواند وابستگی اروپا به گاز روسیه را افزایش دهد. بر این اساس ما می‌بینیم که روز یکشنبه پوتین با حضور در مراسم روز نیروی دریایی در سن پترزبورگ، پس از سان دیدن از یگان‌های دریایی روسیه اقدام به سخنرانی مهمی کرد. او اعلام کرد که نیروی دریایی روسیه به سلاح‌های هسته‌ای مافوق صوت و زیردریایی‌های بدون سرنشین هسته‌ای مجهز خواهد شد! این سخنان پوتین در حالی اظهار شد که او اعلام کرده به هیچ وجه به دنبال رقابت تسلیحاتی با سایر کشورها و قدرت‌ها نیست.

جمع‌بندی که می‌توان از این موضوع داشت این است که روس‌ها هم در وقت معین، اینگونه پاسخ‌های اروپایی‌ها را دادند. اما این مجادله تمام شدنی نیست. کمی پس از این سخنان پوتین و علیرغم اینکه او در همان روز یکشنبه با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهوری اوکراین در مورد حل و فصل مساله اوکراین گفت‌وگو کرده بود، شاهد تاختن جدید آلمان‌ها بر روسیه بودیم. این بار هاینکه ماس، وزیر امور خارجه آلمان اعلام کرد که دلیل جداسازی روسیه از نشست پیشین (گروه

فارغ از مباحث سیاسی و نظامی؛ در تنش‌های میان چین و آمریکا، آثار اقتصادی هم باید مورد توجه قرار بگیرد و از این منظر برنده نزاع پکن و واشنگتن کسی نیست جز، پوتین!

هشت)، الحاق شبه جزیره کریمه و مداخله در شرق اوکراین بود و تا زمانی که این موضوع حل و فصل نشده باشد، هیچ احتمالی برای وارد کردن روسیه به این گروه وجود ندارد. این اظهارات هاینکه ماس به حدی برای مسکو سنگین بود که دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین فوراً اعلام کرد که رئیس‌جمهور روسیه هیچگونه ابتکار عملی در خصوص بازگشت این کشور به گروه هفت مطرح نکرده و به دنبال عضو شدن مجدد در این گروه هم نیست! روسیه در سال ۱۹۹۸ به گروه هفت ملحق شد و این گروه را به جی ۸ تبدیل کرد، تا زمانی که سایر کشورهای عضو به بهانه اختلافات با مسکو بر سر بحران اوکراین و الحاق جزیره کریمه، به جای سوچی در بروکسل تشکیل جلسه دادند و مسکو را از این گروه اخراج کردند. به همین دلیل مسکو معتقد است کسانی که روسیه را از گروه هفت اخراج کردند، باید از مسکو خواهش کنند تا به این جمع ملحق شوند. این ضد و نقیض‌های سیاسی بدون تردید طی ماه‌های آینده و خصوصاً در صورتی که ترامپ نتواند رئیس‌جمهور شود، افزایش پیدا خواهد کرد. به همین دلیل آلمان‌ها به عنوان موتور محرک اقتصادی و سیاسی اتحادیه اروپا به دنبال آن هستند تا بتوانند در طول مدت‌های ریاست‌شورای اروپا را به عهده دارند، خود را با آمریکایی‌ها علیه روسیه هماهنگ کنند؛ چراکه برلین از اقدام ترامپ در مورد خروج نظامیان‌اش از خاک آلمان واهمه دارد و نمی‌خواهد در داخل و محیط خود، دچار ضعف و مشکل شود.

حقه‌های قدیمی ترامپ دیگر کارایی ندارند!

در تاریخ ۲۱ ژوئیه، روزی که رکورد ۱۱۲۷ مرگ در اثر ابتلا به کووید-۱۹ بالاترین میزان از اواخر مه تا کنون و بالغ بر ۶۵۰۰۰ مورد جدید ابتلا به این بیماری در آمریکا ثبت شد، دونالد ترامپ در توییته نوشت: مشتاق به تماشای یخش زنده بازی‌های ورزشی هستم اما هر زمان که می‌بینم یک بازیکن که نشان دهنده بی‌احترامی فراوان به کشور ما و پرچم ماست، بازی برای من تمام است. پایگاه «دویک» در گزارشی به قلم جیکوب لمبرت درباره دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا می‌نویسد: «این توثیت ترامپ که برند سیاسی‌اش وابسته به چنین صحبت‌های التهاب‌آفرینی است، یادآور اعلامیه سال ۲۰۱۷ وی است، با این مضمون که مالکان لیگ فوتبال آمریکایی ان‌اف‌ال باید در جواب بازیکن‌هایی که زانو می‌زنند بگویند، آنرا همین الان از زمین بازی بیرون بیندازید، او اخراج است! در آن زمان این کامنت ترامپ عمده اخبار را به خود اختصاص داده و مناقشه را شعله‌ور ساخته و باعث شد این لیگ ورزشی که نگران اعمال نفوذ ترامپ و از دست دادن طرفداران محافظه‌کارش بود، قوانین جدیدی را در خصوص سرود ملی وضع کند و ترامپ چیزی را که مشتاقش بود، به دست آورد؛ این احساس که او به یکباره منشأ و موضوع ماجرای ملی ماست. توثیت اخیر ترامپ درباره موضوع زانو زدن به جای آنکه جرعه یک منظره در مودبی احترامی مفروض ورزشکاران به پرچم را موجب شود به طرز خنده‌داری نامربوط به نظر رسید و منجر به اظهار نظرهایی شبیه به این شد؛ چرا شما مردم را تشویق به زدن ماسک و اجرای فاصله‌گذاری اجتماعی می‌کنید؟ این فقط یک سوال معتبر در جریان یک بحران تاریخی نیست، این اساساً تنها سوال ممکن است.

به نظر می‌رسد که ترامپ با علم به این مساله در همان روز منتشر کردن توثیتش علیه زانو زدن، اولین کنفرانس مطبوعاتی کرونا و پروس خود را بعد از هفته‌ها برگزار کرد. گرچه اجرایش کسل‌کننده، مغشوش و آکنده از مطالب غیر واقعی بود، این تمایل جدیدش به رسیدگی به بحران شاید برای نخستین بار از زمان آغاز ریاست‌جمهوری او نشان داد این او نیست که بر خبرها سوار است، بلکه این خبرها هستند که بر او سوار شده‌اند.

به روشنی مشخص است که ترامپ نگرانی کمی نسبت به سلامت عمومی دارد؛ همان‌طور که رایان کوپر، یک همکار سن چند ماه قبل گفت، اگر که ترامپ چنین نگرانی داشت زمانی که شیوع بیماری آغاز شد، قاطعانه عمل می‌کرد. نگرانی بزرگتر ترامپ احتمالاً این است که دیگر نمی‌تواند واقعاً آراء حامیان‌اش و رای‌دهندگان مردود را به ویژه در ایالت‌های جنوبی درگیر با شیوع کووید-۱۹ و آن هم در حالی که آنها نگران معیشت و زندگی خود هستند، به دست بیاورد.

ترامپ برای آنکه بتواند ماه نوامبر بایند را شکست دهد، نیاز به تحریک به انزجار در کشور دارد، همچون کاری که در سال ۲۰۱۶ توانست بکند. او نیاز دارد در طرف زمانی که او در خصوص بازیکنان فوتبال آمریکایی اظهار عقیده می‌کند یا با کنسروهای لوبیا عکس می‌گیرد، برانگیخته شوند. به طور خلاصه او نیاز دارد که ما در این بازی با او همراهی کنیم. اما این احتمالش وقتی که بخش‌های گسترده‌ای از کشور درگیر ویروس هستند، خیلی کم است. هر کاری که این رئیس‌جمهوری انجام دهد، کرونا و پروس تا زمانی که واکنش وجود داشته باشد پای بر جاست؛ واکنشی که ترامپ با ابهام شدید وعده داده خیلی سریعتر از چیزی که هر کس فکرش را کند، عرضه می‌شود. این حقیقت بیشتر از هر چیزی که ترامپ توثیت کرده یا خواستار انجامش از طرف نیروهای نیابتی خود شود گفت‌وگوی ملی را از الان تا روز انتخابات به پیش می‌برد.

خبر

اتحاد زنان برای عزل لوکاشنکو در بلاروس

سه زن بلاروسی با راه‌اندازی یک کمپین اپوزیسیون مستقل برای انتخابات ریاست‌جمهوری ماه آتی در بلاروس، قصد دارند تا الکساندر لوکاشنکو را که ۲۵ سال است حکومت می‌کند، کنار بزنند. به گزارش روزنامه گاردین، اسوتلانا تیخانوفسکایا که در رأس آنها قرار دارد، نامزدی است که شاید شانس پیروزی داشته باشد. او هفته گذشته سخنرانی‌هایی تلویزیونی برای کارزار انتخاباتی‌اش داشت و هزاران تن در مینسک و در شهرها و شهرک‌های کوچکتر مخاطب سخنان او قرار گرفتند. تیخانوفسکایا که همسرش از ویلاگ نیوسان سرشناس است و اجازه حضور در انتخابات را نیافت و به دست مقام‌ها زندانی شد، در ابتدا به نیابت از همسرش وارد رقابت شد اما کم‌کم به نامزد سیاسی تبدیل شد و با ارتباط مستقیم برای اهدنگان مشکلی ندارد. ماریا کولسینکووا، مدیر کمپین ریاست‌جمهوری ویکتور باباریکسو، از دیگر

خبر

حلقه محاصره نتانیاهاو تنگ تر شده است

تل‌آویو در حال حاضر در وضعیت خوبی به سر نمی‌برد و رژیم صهیونیستی در دو محور سر در گم مانده است؛ از یک طرف بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر رژیم با اتهام فساد و تظاهرات مردم خشمگین روبروست و از طرفی هم دولت‌ها و کنش حزب‌الله لبنان به حمله اخیر در سوریه هراس دارد و نگران است که دامنه درگیری گسترش یافته و به یک جنگ تمام‌عیار تبدیل شود. به گزارش المیدان، تل‌آویو از چند روز پیش صحنه تظاهرات گسترده علیه نتانیاهاو منتهم به فساد و کلاهبرداری است و قرار است جلسات بررسی پرونده‌های وی در ماه ژانویه برگزار شود. با وجودی که این تظاهرات تازگی نداشته و در ادامه اعتراض به وضعیت بد اقتصادی ناشی از شیوع ویروس کرونا صورت می‌گیرد اما این بار با ویژگی‌هایی جدید همراه است که در تظاهرات قبلی دیده

از سرگیری اعتراضات در شهرهای عراق

در جریان درگیری میان معترضان با پلیس در دور تازه اعتراضات در عراق، دستکم ۷ تن در بغداد زخمی شدند. این در حالی است که برخی منابع از کشته شدن یک تن و زخمی شدن ده‌هاتن خبر دادند. به گزارش القدس العربی، این تظاهرات یکشنبه شب در میدان التحریر بغداد برگزار شد. شرکت‌کنندگان در این تظاهرات اقدام به بستن میدان التحریر که به منطقه سبز در مرکز بغداد منتهی می‌شود کردند. این تظاهرات در اعتراض به ضعف خدمات رسانی، عدم محاکمه مفسدان و قطع برق برگزار شد. شاهدان عینی اعلام کردند که معترضان برخی خودروها را به آتش کشیدند. پلیس برای متفرق کردن معترضان از گاز اشک‌آور استفاده کرد که به زخمی شدن دستکم ۷ معترض منجر شد. در شهر کربلا و همچنین در شمال استان بابل و شهر الکوت هم مردم به قطع برق، ضعف خدمات عمومی و عدم محاکمه مفسدان اقتصادی اعتراض کردند.

واشنگتن تحریم حفر را بررسی می‌کند

یک رسانه آمریکایی از احتمال تحریم رهبر نیروهای موسوم به ارتش ملی لیبی از سوی واشنگتن خبر داد. به گزارش وال استریت ژورنال نوشت که ممکن است واشنگتن تحریم‌هایی را علیه خلیفه حفر، رهبر نیروهای موسوم به ارتش ملی لیبی اعمال کند. این روزنامه به نقل از مقامات وزارت خارجه آمریکا گزارش داد: تحریم‌های احتمالی در پاسخ به فتا‌های احقرانه حفرت اعمال خواهند شد. طبق این گزارش، دلیل تهدید حفر به تحریم، جلوگیری از احیای روند تولید و صادرات نفت از میادین شرق لیبی است. از سوی دیگر، احمد المسماری، سخنگوی نیروهای تحت امر حفر در سخنانی گفت که ترکیه و قطر نمی‌خواهند هیچ راه‌حلی برای پایان دادن به بحران لیبی ایجاد شود. وی در گفت‌وگو با اسکای نیوز عربی اظهار کرد: ترکیه از آتش‌بس برای اعزام مزدوران بیشتر به لیبی سوءاستفاده کرده و همچنین سلاح‌های را از طریق کشتی‌های تجاری به لیبی ارسال کرده است.

